

Bruksela, 28 września 2021 r.
(OR. en)

11748/21

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2021/0233 (NLE)

VISA 196
MIGR 178
RELEX 753
COAFR 232
COMIX 447

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: DECYZJA WYKONAWCZA RADY w sprawie zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do Gambii

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2021/...

z dnia ...

**w sprawie zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia
Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009
w odniesieniu do Gambii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy)¹, w szczególności jego art. 25a ust. 5 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

¹ Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pod koniec lutego 2019 r. władze Gambii podjęły jednostronnie decyzję o wprowadzeniu moratorium na wszystkie operacje przymusowych powrotów, co uniemożliwiło skuteczne powroty przez większą część 2019 r. Po zniesieniu moratorium w styczniu 2020 r. państwa członkowskie musiały się mierzyć z powtarzającymi się przeszkodami stwarzanymi przez Gambię w dziedzinie organizacji i realizacji operacji powrotowych. Zmienne poziomy współpracy utrudniają również wszystkie etapy procesu powrotu, w tym przy stosowaniu istniejących dobrych praktyk i innych ustaleń operacyjnych wcześniej uzgodnionych między Unią a Gambią. W dniu 6 kwietnia 2021 r. władze Gambii oświadczyły, że kraj ten nie jest w stanie do odwołania przyjmować osób powracających, a w czerwcu potwierdziły istnienie „moratorium na przymusowe powroty lub repatriację do czasu następującego po wyborach w grudniu”.
- (2) Od 2019 r. Komisja podejmuje działania mające na celu poprawę poziomu współpracy Gambii w zakresie readmisji nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich. Działania te polegały na zorganizowaniu kilku spotkań z władzami Gambii, zarówno na szczeblu technicznym, jak i politycznym, mających na celu znalezienie wzajemnie akceptowalnych rozwiązań oraz uzgodnienie dalszych projektów wsparcia z korzyścią dla Gambii. Jednocześnie prowadzony był dialog na wysokim szczeblu między Komisją a Gambią. Kwestie readmisji poruszano również z Gambią na spotkaniach zorganizowanych przez ESDZ.

- (3) Biorąc pod uwagę działania podejmowane dotychczas przez Komisję w celu podniesienia poziomu współpracy i poprawy ogólnych stosunków Unii z Gambią, uznaje się, że współpraca Gambii z Unią w kwestiach readmisji nie jest wystarczająca i niezbędne jest podjęcie działań przez Unię.
- (4) Należy zatem czasowo zawiesić stosowanie niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do obywateli Gambii podlegających obowiązkowi wizowemu na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806¹. Powinno to zachęcić władze Gambii do podjęcia niezbędnych działań w celu poprawy współpracy w kwestiach readmisji.
- (5) Przepisy czasowo zawieszone zostały określone w art. 25a ust. 5 lit. a) kodeksu wizowego: zawieszenie możliwości odstępiania od wymogów w odniesieniu do przedkładanych przez osoby ubiegające się o wizę dokumentów uzupełniających, o których mowa w art. 14 ust. 6, zawieszenie ogólnego terminu na rozpatrzenie wniosku wynoszącego 15 dni kalendarzowych, o którym mowa w art. 23 ust. 1 (co w konsekwencji wyklucza również stosowanie zasady przedłużania tego terminu maksymalnie do 45 dni w indywidualnych przypadkach), zawieszenie wydawania wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z art. 24 ust. 2 i 2c oraz zawieszenie fakultatywnego zniesienia opłaty wizowej względem posiadaczy paszportów dyplomatycznych zgodnie z art. 16 ust. 5 lit. b).

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806 z dnia 14 listopada 2018 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 39).

- (6) Art. 21 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowi, że każdy obywatel Unii ma prawo do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, z zastrzeżeniem ograniczeń i warunków ustanowionych w Traktatach i w środkach przyjętych w celu ich wykonania. Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹ nadaje skuteczność tym ograniczeniom i warunkom. Niniejsza decyzja nie ma wpływu na stosowanie tej dyrektywy, w której rozszerzono prawo do swobodnego przemieszczania się na członków rodziny, bez względu na ich przynależność państwową, którzy towarzyszą obywatelowi Unii lub do niego dołączają. Niniejszej decyzji nie stosuje się zatem do członków rodziny obywatela Unii, do których stosuje się dyrektywę 2004/38/WE, ani do członków rodziny obywateli państw trzecich korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii na mocy umowy między Unią i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwem trzecim, z drugiej strony.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji powinny pozostawać bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich z zakresu prawa międzynarodowego jako państw przyjmujących międzynarodowe organizacje międzyrządowe lub międzynarodowe konferencje zwołane przez międzynarodowe organizacje międzyrządowe, których państwem przyjmującym są państwa członkowskie. A zatem to czasowe zawieszenie nie powinno mieć zastosowania do obywateli Gambii ubiegających się o wizę w zakresie, w jakim jest to konieczne do wypełnienia przez państwa członkowskie ich zobowiązań jako państw przyjmujących takie organizacje lub takie konferencje.

¹ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

- (8) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego niniejszej decyzji, nie jest nią związana, ani jej nie stosuje. Ponieważ niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania podejmuje w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszej decyzji decyzję, czy dokona jej transpozycji do swego prawa krajowego.
- (9) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE¹; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

¹ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

- (10) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji Rady 1999/437/WE².
- (11) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen³, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁴.

¹ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

² Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

³ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁴ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

- (12) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE².
- (13) Niniejsza decyzja jest aktem stanowiącym rozwinięcie dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu, odpowiednio, art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r. i art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2011 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

¹ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

² Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejszą decyzję stosuje się do obywateli Gambii podlegających obowiązkowi wizowemu na mocy rozporządzenia (UE) 2018/1806.
2. Niniejszej decyzji nie stosuje się do obywateli Gambii, którzy są zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy art. 4 lub 6 rozporządzenia (UE) 2018/1806.
3. Niniejszej decyzji nie stosuje się do obywateli Gambii ubiegających się o wizę i będących członkami rodziny obywatela Unii, do których stosuje się dyrektywę 2004/38/WE, ani do członków rodziny obywateli państw trzecich korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii na mocy umowy między Unią i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwem trzecim, z drugiej strony.
4. Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, w których państwo członkowskie jest związane zobowiązaniami z zakresu prawa międzynarodowego, a mianowicie:
 - a) jako państwo przyjmujące międzynarodową organizację międzyrządową;
 - b) jako państwo przyjmujące międzynarodową konferencję zwołaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub inne międzynarodowe organizacje międzyrządowe, których państwem przyjmującym są państwa członkowskie, lub pod auspicjami tych organizacji;

- c) na mocy umowy wielostronnej przyznającej przywileje i immunitety; lub
- d) na podstawie traktatu pojednawczego (traktatu laterańskiego) z 1929 r. zawartego między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami, w obowiązującym brzmieniu.

Artykuł 2

Czasowe zawieszenie stosowania niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 810/2009

Zawiesza się czasowo stosowanie następujących przepisów rozporządzenia (WE) nr 810/2009:

- a) art. 14 ust. 6;
- b) art. 16 ust. 5 lit. b);
- c) art. 23 ust. 1;
- d) art. 24 ust. 2 i 2c.

Artykuł 3

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Chorwacji, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Węgier, Republiki Malty, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej, Republiki Finlandii oraz Królestwa Szwecji.

Sporządzono w ...

W imieniu Rady

Przewodniczący
